

tvorby Juhaniho Aha- především analýza jeho prózy Osamělý. Z Ahova pestrého životopisu je patrné, že ke své spisovatelské a novinářské dráze směřoval již od útlého mládí. Tento plodný autor se ve své tvorbě věnoval rozličným otázkám a tématům z nejrůznějších sfér lidského bytí a nahlížel je svým osobitým pohledem. Vedle toho je rovněž zajímavé, že Juhani Aho obsáhl svým vývojem několik uměleckých směrů - realismus, náznaky naturalismu, francouzské introspektivní proudy, novoromantismus a novorealismus.

Primárním záměrem této práce byl již zmiňovaný rozbor díla Osamělý, na jehož základě jsem dospěla k podnětným závěrům. Úvodem své diplomové práce jsem považovala za nutné vyřešit nejprve dilema týkající se jednak autobiografičnosti zmiňované prózy, jednak jejího žánrového zařazení. V prvním případě jsem se na Ahovo dílo pokusila aplikovat poznatky francouzského literárního vědce Philippa Lejeuna a dospěla jsem k závěru, že prózu Osamělý nelze v jeho pojetí označovat jako čistou autobiografii. V souvislosti s žánrovým označením díla jsem se rozhodla vycházet z finské poetiky a na prózu Osamělý odkazovat termínem pienoisromaani - "malý román".

Malý román Osamělý se vyznačuje poměrně chudou fabulí. Jeho těžiště spočívá v psychologické stavbě prožitků a pocitů hlavního hrdiny a vše je zobrazováno prostřednictvím textu psaného z úhlu jeho subjektu, jak tomu také odpovídá ich-forma výpovědi. Pro prózu Osamělý je signifikantní kaleidoskopická kompozice, která je důsledkem neustálých dějových změn a zvrátů v díle.

...